

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

O.L.Vrouw Hemelvaart in St.-Franciscus – 15 augustus 2023

Openingswoord aan de icoon van Maria voor het altaar

Maria, wees gegroet. Deze gemeenschap, groet je. Wij kijken je aan, we spreken je aan, in het vertrouwen dat jij ook naar ons omziet. We groeten je zoals Elisabeth het deed toen ze overgelukkig was met je bezoek. We groeten je met allen die waar ook ter wereld je zoeken in een bedevaartsplaats of waar ook.

We groeten je als moeder voor zovelen.

Voor mensen op de vlucht, mensen in oorlogsgebieden, mensen in eenzaamheid, mensen die ziek zijn... jij bent bekommert om hen.

We groeten je in naam van al die mensen die, al is het maar even, een blik werpen op je beeltenis in een kerk, living, slagveld, grot, tuin of boom,...

We groeten je en daarom zingen we je toe ... **Lief Vrouwke ik kom niet om te...**

Verwelkoming

Hartelijk welkom op deze feestdag, in deze viering waarin Maria, de moeder van Jezus Christus en onze moeder in het geloof vandaag heel speciaal in ons midden zijn, nu wij hier samen zijn.

Heel hartelijk welkom, lieve mensen, in deze viering waarin we de Tenhemelopneming van Maria vieren. Is er een vrouw van wie meer beelden, schilderijen en portretten zijn gemaakt dan van Maria? Wat we over haar weten, vinden we in de Bijbel. Geen vrouw is hechter met Jezus verbonden dan zij. Maria is zijn moeder, vanaf de geboorte tot aan het graf en ook daarna nog.

Ook in de eerste kerkgemeenschap was ze attent aanwezig om de leerlingen te ondersteunen om Jezus werk verder te zetten.

Tot op vandaag wordt haar persoon levendig gehouden door het gebed van het Wees Gegroet.

Moge de nabijheid van Maria ons

in deze viering inspireren om, ieder op zijn eigen manier en op zijn eigen plek Gods liefde in onze wereld te laten stromen.

Voorbeden

Er op vertrouwend dat Gij God als een aandachtige vader of moeder luistert naar de noden van uw kinderen, komen wij bij U met onze vragen, vandaag bijzonder op voorpraak van Maria.

We zetten vandaag een kaarsje bij Maria in naam van allen die leven doorgeven, behoeden en verzorgen. Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij vervuld mogen worden met warme liefde en oprechte verantwoordelijkheid.

We zetten een kaarsje bij Maria in naam van alle zieke en eenzame mensen, waar ook ter wereld, vandaag bijzonder voor allen die lijden of herstellen van een ziekte.

Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij steun en troost kunnen vinden.

We zetten een kaarsje bij Maria in naam van allen die omwille van

hun geloven, weerstand en onbegrip en zelfs vervolging moeten verduren. Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij kunnen blijven vertrouwen op Jezus uw Zoon en de nodige steun en troost van medemensen mogen ervaren.

We zetten een kaarsje bij Maria voor ons allen hier aanwezig. Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat wij straks bemoeidigd, vreugdevol en dankbaar weer naar huis kunnen gaan

We zetten ook een kaarsje bij Maria in herinnering aan al onze overledenen, speciaal voor hen die een bijzondere verering hadden voor Maria...

Vandaag denken we ook bijzonder aan Lene Vandensande voor wie deze viering wordt opgedragen... Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij volop kunnen genieten van de liefde en de aanwezigheid van U en van Jezus uw Zoon.

God van liefde, Gij weet wat er leeft in ons hart. Gij kent alle lichtjes die branden in ons eigen hart voor hen

die ons nauw aan het hart liggen. Versterk ons vertrouwen in uw liefdevolle ontferming.. Amen

Bezinning na de communie

Maria is een voorbeeldfiguur, een moederfiguur voor velen. Uit dank voor wie Zij voor ons was willen we tot slot van deze viering nog even stil worden en bidden bij haar icoon.

Moeder zijn, is een stukje van de schepping in je handen krijgen. Het is een parel "uit Gods' hand gevallen" met je zorg omringen.

Moeder zijn is liefhebben, geloven in het leven, geloven in het goede. Het is het antwoord op vele vragen kunnen raden. Het is veel zien en nog meer zwijgen.

Moeder zijn, is vertrouwen in de toekomst. Het is goed en wijs zijn.

Moeder zijn, is kinderen op weg zetten en hun eigen weg laten gaan.

Moeder zijn, is afscheid nemen, is kinderen toevertrouwen aan het leven, aan henzelf en aan God.

Colofon

DIENST PAROCHIEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 21 51 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Vollhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 27 augustus 2023

21e zo door het jaar

10 u. Viering

Jaargetijde voor René Elst en Clara Debeer

Voorganger: Zonepastor Rony Timmermans

Lector: Mieke Cantineaux

Zang: Maria Van Eepoel

Orgel: Anna Rusakova

Zondag 3 september 2023

22e zo door het jaar

10u. Viering

Voorganger: Pr Ghislain Kasereka smm

Lector: Ronny Van de Gaer

Zang: Eddy Van Espen

Orgel: Anna Rusakova

SINT-ANTONIUS

Zondag 27 augustus

Viering met CD-muziek

11 u. viering met CD-muziek

Voorganger: pater Fons Swinnen SJ

Assistent: Mieke Vanhooymissen

Homilie: pater Fons Swinnen SJ

Beelden: Patrick Plessers

Zondag 3 september

Woorddienst met CD-muziek

11 u. woorddienst met CD-muziek

Voorganger: Mirjam Van Lammeren

Assistent: Myriam Neves

Homilie: Mirjam Van Lammeren

Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.

zo 3 september

zo 17 september

zo 1 oktober

zo 15 oktober

De moed om te aanvaarden dat men aanvaard is

Een van de diepste vragen van het mensenhart is de vraag naar waardering. Iedere mens wil gewaardeerd worden. Dit betekent niet dat iedereen van anderen wil horen hoe goed hij wel is. Ongetwijfeld is dat verlangen er ook, maar dat is niet het diepste. We zouden kunnen zeggen, dat iedere mens verlangt bemind te worden. Maar dat is ook dubbelzinnig.

Er zijn zoveel soorten liefde als er soorten bloemen zijn. Voor sommige mensen is liefde iets hartstoch-

telijks; voor anderen is het iets romantisch; voor weer anderen is liefde iets louter seksueels. Er is echter ook een diepere liefde, de liefde van de aanvaarding. Iedere mens hunkert er naar aanvaard te worden, aanvaard zoals hij is.

Niets in een mensenleven is van zulke langdurige en noodlottige uitwerking als de ervaring niet volledig aanvaard te zijn.

Piet van Breemen sj

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Een meditatie gericht op loslaten helpt om te ontspannen en los te laten wat niet dienend is. Zo leer je meer moeiteloos te leven vanuit acceptatie, overgave en vertrouwen, in plaats vanuit weerstanden en/of angst. Loskomen gaat over losko-

men van de verhalen die onze gedachten creëren en zo meester over ons zijn. Loslaten is leren onthechten van waarden waaraan we gehecht zijn. En toelaten van waar we weerstand tegen hebben.

John Main Meditatief 374

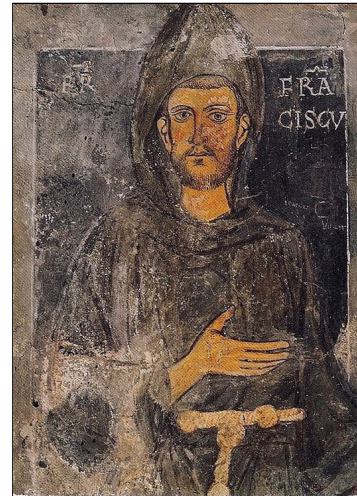
Christelijke meditatie Don Bosco:
11 en 25 september – 9 en 23 oktober –
6 en 20 november – 4 en 18 december
Van 20 uur tot 20.30 uur

Katrien Rombouts

GSM: 0498 84 10 43

katrien.rombouts@hotmail.com

FRANCISCUS VAN ASSISI

De oudst bekende afbeelding van Francisus van Assisi, een fresco in het klooster van San Benedetto in Subiano

In 1225 schreef Francisus van Assisi op zijn sterfbed het **Zonnelied**. Vanuit een grote intimiteit laat hij de hele schepping God prijzen. De Allerhoogste, Onnoembare, Ene grote God komt alle lof toe, en eer. Alles en iedereen richt zich op Hem. Hoe zou je dat nu verwoorden, als je vanuit de nood van de Aarde, de beleving dat alles één is, dat God in alles aanwezig is, hard wilt roepen en zingen om vrede en heerlijkheid? Als je snakt naar licht, warmte, inzicht?

Marjan Bosch nodigt de lezer uit mee te gaan schrijven:

Wat zijn voor jou de beelden die je verbinden met zon, maan, sterren en al het andere dat samen met ons de schepping vormt? En hoe uit je dan je dankbaarheid, eerbied, verbondenheid?

Marjan Bosch is theoloog en begeleidt o.a. natuur- en stilteactiviteiten. Zij werkt en woont in De Huijberg, een leefgemeenschap die duurzaam en gastvrij leeft, in verbondenheid met de natuur. Zie www.dehuijberg.nl.

Het Zonnelied van Sint Franciscus

Franciscus schreef dit gebed aan het einde van zijn leven, vermoedelijk in de lente van het jaar 1225, toen hij zwaar ziek lag in San Damiano.

Allerhoogste almachtige, goede Heer, van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegen, U alleen, Allerhoogste, komen zij toe

en geen mens is waardig uw naam te noemen.

Wees geprezen, mijn Heer met al uw schepselen, vooral door mijnheer **broeder zon**, die de dag is en door wie Gij ons verlicht.

En hij is mooi en straalt met grote pracht; van U, Allerhoogste, draagt hij het teken.

Wees geprezen, mijn Heer, door **zuster maan en de sterren**. Aan de hemel hebt Gij ze gevormd, helder en kostbaar en mooi.

Wees geprezen, mijn Heer, door **broeder wind** en door de lucht, bewolkt of helder, en ieder jaargetijde, door wie Gij het leven van uw schepselen onderhoudt.

Wees geprezen, mijn Heer, voor **zuster water**, die heel rustig is en nederig, kostbaar en kuis.

Wees geprezen, mijn Heer, door **broeder vuur**, door wie Gij voor ons de nacht verlicht; en hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze **zuster, moeder aarde**, die ons voedt en leidt, en allerlei vruchten voortbrengt, bonte bloemen en planten.

Wees geprezen, mijn Heer, door wie omwille van uw liefde vergiffenis schenken, en ziekte en verdrukking dragen.

Gelukkig wie dat dragen in vrede, want door U, allerhoogste, worden zij gekroond.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze **zuster de lichamelijke dood**, die geen levend wezen kan ontvluchten.

Wee hen die in doodzonde sterven; gelukkig wie zij in uw allerheiligste wil vindt, want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.

Prijs en zegen mijn Heer, en dank en dien Hem in grote nederigheid.

2023 Kerk en Media vzw

Tuin van Eden, Tuin van Heden, Tuin van elke dag.

Uit de zondagsviering Don Bosco 30 juli 2023

Welkom allemaal, hier in Ademtucht, ik heb even getwijfeld om buiten te vieren, maar na beraadslaging met mezelf, dacht ik dat het al druk genoeg was. Daarenboven is het weer nogal wisselvallig. Een factor die ook meespeelt in het thema van deze viering. We hebben niet alles in de hand. Zelfs niet in onze eigen achtertuin.

Twee jaar geleden bij een viering over oogsten, vertelde ik daar nog bij dat we liefst oogsten wat we "zelf" gezaaid hebben. (knipoog) Alhoewel!?

En ook die 'alhoewel' maakt deel uit van deze viering Tuin van Eden, Tuin van Heden, Tuin van iedere dag.

We zijn aangekomen in het midden van de zomervakantie. Die begon met prachtig misschien zelfs iets te heet weer. En op dit moment zou je kunnen stellen dat het goed regent, misschien zelfs iets te goed. Ook in ons leven hebben we soms de indruk dat de zaken in vlagen komen, zeker wanneer het negatieve vlagen zijn. Wat we als lijden en frustratie ervaren lijkt in stormvloed op ons hoofd en ons hart neer te komen. En daar zit je dan met je inwendige tuin. Een tuinhoop, een puinhoop.

Tijd om even stil te staan en te verwijlen.

Voor deze viering vond ik inspiratie bij de uiterst moeilijke periode van een van mijn kinderen, bij het boek en de film 'The Shack' dat ik leerde kennen dankzij Chris Willockx en bij Lieve haar prachtige viering van Sint-Jan, maar uiteraard ook in het leven zelf.

Eerste lezing uit Genesis 1,1-19: De schepping van hemel en aarde

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

... God maakte de twee grote lich-ten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag.

Tweede lezing (Genesis 1,20-2,4)

God zei: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was.

... God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' ... Op de zevende dag had God zijn werk voltooid, op die dag rustte hij van het werk dat hij gedaan had. God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk.

Duiding

Al enkele jaren geleden kwam ik dankzij Chris Willockx op het spoor van de film 'The Shack', ver-

taald is dat 'de schuur, de hut', maar ook 'de keet of het krot.'

Ik zoom even in op een fragment in de tweede helft van het boek. Een man komt in een tuin terecht. De tuin is helemaal vol gegroeid, prachtige kleuren maar totaal verwilderd. Hij gaat in gesprek met een vrouw. Ik verklap er al even bij dat die vrouw in de film, de Heilige Geest vertegenwoordigt.

Mooi, maar overgroeid en verwilderd, er is geen doorkomen meer aan.

Ze gaan samen aan het werk en verwijderen de wildgroei.

Wat later als ze de grond beginnen te bewerken, gaan ze zitten.

De vrouw wijst hem op de wortel van een plant. Die is giftig, vertelt ze hem.

Je zou dat als het kwade kunnen zien. Maar, voegt ze eraan toe, als je het sap van de wortel van die plant, samenbrengt met het sap van die plant daar, dan krijg je een helend en geneeskrachtig mengsel.

Vaak is het moeilijk als je innerlijke tuin helemaal overwoekerd is, om de moed te verzamelen om er aan te beginnen. Om orde in de chaos te brengen. Ja, ik hoor u gniffelen, Hermien die het over chaos heeft. Ik gniffel mee.

Het is moeilijk om alleen orde in de chaos te brengen, zoals God dat doet in het eerste scheppingsverhaal. Hij/Zij doet het alleen. Alleen? Of is God de Ene, datgene of diegene waarin wij allen verzameld zijn?

Een van mijn kinderen kwam na een uiterst moeilijke periode tot deze mooie gedachte: Je mentaal welzijn, is zoals een tuin. Die moet je iedere dag onderhouden. Dan is de inspanning overzichtelijk. Dan ZIE je het zitten om er aan te beginnen. Als je te lang je mentaal welzijn verwaarloost, wordt het een gigantische klus, waarbij je de moed

opgeeft door er alleen maar naar te kijken of er aan te denken.

Ik ga nog even terug naar 'The Shack.' Hoe weet je wat er wildgroei is, wat 'ON-kruid' is. Hoe weet je hoeveel je moet snoeien en wat er wel of niet in jouw tuin past.

Da's het moeilijke, je moet snoeien, je moet kiezen, en of het werkt, zal je maar gaandeweg kunnen ervaren. Geduld moet je vriend zijn of worden. En durf, je andere vriend. Je moet mild zijn, zowel tegenover jezelf, als over de resultaten die je in je tuin boekt.

Zaad komt aangewaaid, het weer heb je niet in de hand. En het vraagt doorzettingsvermogen en toewijding om aan de slag te blijven.

De Heilige Geest of een lieflijke vriend of vriendin, geven vaak extra energie of een andere kijk op de zaak.

Tenslotte verwijs ik nog daar het geneeskrachtig mengsel. Soms zijn de zaken waar we te veel ruimte voor voorzien, een gif voor onze tuin. Maar als we erin slagen ze in de juiste verhouding en in combinatie met andere (tegen-) gewassen te combineren, dan kunnen ze evengoed een geneeskrachtige werking voor onze innerlijke tuin en die van anderen vormen.

Terug naar mijn chaos: als ik die laat overwoekeren, verstik ik, irriteer ik anderen en maak ik samenwerking quasi tot helemaal onmogelijk. Als ik die mild toelaat en in de hand houd, kan het bron van creativiteit en gulheid zijn, waar ikzelf maar ook anderen plezier aan beleven.

Oh ja, mijn zoon zijn tuin is mooi geworden, heel mooi en heel goed!

Slotlied: Spirit Rise, Evening come

Voor de schoonheid van de Aarde
Voor de schoonheid van de aarde
Voor de schoonheid van de hemelen
Voor de liefde die vanaf onze ge-

boorte
op ons en overal rondom ons rust
op ons en overal rondom ons rus

refrein: Heer van allen en alles,
tot U richten wij deze vreugdevolle lofzang.

Voor de schoonheid van elk uur
Van de dag en van de nacht
Heuvel en dal en boom en bloem
Zon en maan en sterrenlicht
Zon en maan en sterrenlicht

Voor de vreugde van de mensenliefde

Broeder, zuster, ouder, kind
Vrienden op aarde en vrienden hierboven

Voor alle liefdevolle en milde gedachten
Voor alle liefdevolle en milde gedachten

Voor ied're perfecte gave van U
Aan ons mensen geheel vrij geschonken

Menselijk en goddelijke genade
Aardse bloemen en hemelse bloemknoppen

Majo stuurde een vakantieoverweging:

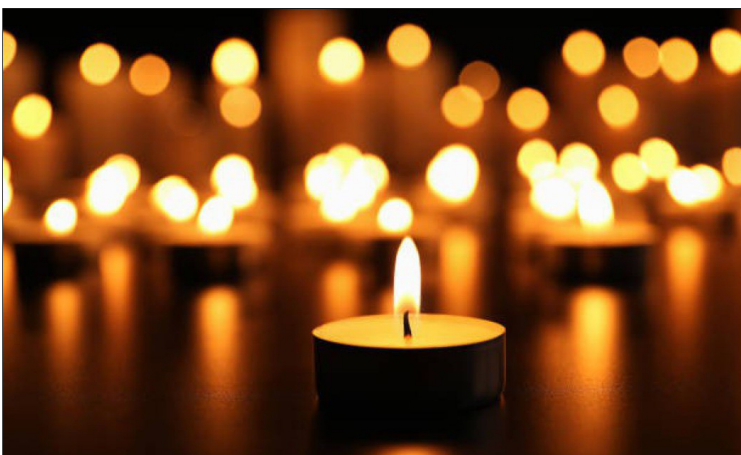
'Men vergeet dat moed de deugd is van de weerlozen, van de vreedzamen nimmer van de moordenaars, en dat in laatste instantie oorlogen altijd gewonnen worden door de vreedzamen, nimmer door de oorlogshitsers.

Alleen hij is moedig die zich de luxe kan veroorloven van het instinkt dat naastenliefde heet en dat specifiek menselijk is.'

Antonio Machado Ruiz.

Ik las dit in het boek "Het vergeten dat ons wacht", Héctor Abad Faciolince, 2006, p. 258. El olvido que seremos is de Spaanse titel. Het is een Colombiaanse Schrijver.

Waarom steken wij kaarsjes aan?

Tijdens onze tocht gedurende de meimaand langs enkele Vlaamse kapelletjes was het zonneklaar: kaarsen bewijzen dat een kapelletje nog steeds een geliefde cultusplek is.

Tussen Retie en Kasterlee zagen we mensen noveenkaarsen brengen naar een bescheiden staakapel, in de wat afgelegen kapel Troost in Nood in Diksmuide brandden meerdere noveenkaarsen en op 1 mei waren het gewone kaarsen bij

het mariabeeld op Drieboomkensberg, Westmalle.

Niet minder dan 300.000 lontjes worden er elk jaar aangestoken in Scherpenheuvel.

In Lourdes gaat het zelfs om 2,5 miljoen kaarsen per jaar: dagelijks worden er in het Franse bedevaartsoord overigens digitaal bestelde 400 kaarsen aangestoken.

Waarom steken mensen een kaars

aan om uitdrukking te geven aan hun geloof?

Zoals vele fenomenen wortelt het aansteken van een kaars in een basaal religieus gevoel. Het verwijst naar het voorouderlijke verlangen om licht te laten zegevieren over duisternis. Al heel vroeg begonnen de eerste generaties christenen kaarsen te gebruiken. De synode van Elvira (305) vaardigde regels uit voor het branden van kaarsen op de graven van de overledenen. Vanaf de vijfde eeuw kregen kaarsen een plaats in de liturgie en snel ontwikkelde zich een eigen religieuze praktijk rond de kaars. Kaarsen spelen een rol in de liturgie van de Paasnacht en bij het doopsel.

Maar de kaars dient ook de persoonlijke godsvrucht. Men steekt een kaars aan in een kapel of thuis voor een kruis, een heiligenbeeld of een icoon. Moderne noveenkaarsen, die negen dagen lang kunnen branden, dragen vaak de beeltenis van een heilige of een Mariabeeld.

De kaars die bidt

Het is de kaars die bidt. De kaars die

men aansteekt en dan achterlaat, zal tijd nodig hebben om op te branden.

Wat men met dit gebaar wilde aan-geven, zal zich zo blijven manifesteren. De uitbreiding van de actie helpt om betekenis te geven aan dit gebaar.

Voor de theoloog Arnaud Join-Lambert maakt het aansteken van een kaars deel uit van de fundamentele religiositeit van de mens en gaat het terug tot de beheersing van het vuur, in de prehistorie. De mens is een kwetsbaar wezen.

Het aansteken van een kaars, hoe precair en breekbaar de vlam ook is, is een reactie op deze kwetsbaarheid

Je hoeft daarvoor geen christen te zijn, of zelfs maar een gelovige om de universele dimensie van dit symbool te vatten en te beleven. Als er zich een tragedie voordoet, komen mensen spontaan een kaarsje plaatsen. Dat is veelzeggend. Het eenvoudige gebaar van het aansteken van de gebedskaars dient ook om relatie te scheppen. Mensen steken

een kaarsje aan voor 'die- en die' als teken van verbondenheid en van zorg. Het werkt ook bij mensen die zelden of nooit de liturgie bijwonen. Kaarsen functioneren ook als religieus symbool in andere religies, bijvoorbeeld in het jodendom

Pasen

Voor de christen verwijst de kaars altijd naar Pasen. De vlam van een kaars is een nogal fragiel lichtje, dat de duisternis niet helemaal verdrijft. In een kerkgebouw staat de paaskaars voor Christus. Het is als teken van geloof en hoop in de verrijzenis dat deze paaskaars dan wordt aangestoken bij doopfeesten en begrafenissen. Ook in sommige protestantse kerken worden er kaarsjes gebrand: ook daar geldt het als symbool van geloof in Christus.

Erik De Smet - gepubliceerd op www.kerknet.be op 23 juli 2023

Réginald Moreels getuigt in een bomvolle kerk

Dat Réginald Moreels uitgerekend op zijn 49ste huwelijksverjaardag, weliswaar in aanwezigheid van zijn echtgenote, vanuit zijn Oostende naar de Abdij van Vlierbeek afzakte voor een beklijvende getuigenis op de preekstoel, tekent hem ten voeten uit. Typisch voor een 'man met een missie', eigenlijk een man met vele missies.

Echtgenoot dus en vader van vier kinderen. Topdokter, medestichter van Artsen zonder Grenzen in België en er 8 jaar voorzitter van, gewezen senator, staatssecretaris en minister van ontwikkelingssamenwerking, bezieler van het Chirurgisch Centrum in Beni (Oost-Congo) in een gebied van bijna 2 miljoen inwoners die geen toegang hadden tot chirurgische en verloskundige zorg.

Op 10 juni opende hij het centrum, in augustus is hij er alweer een maand om de handen letterlijk en figuurlijk uit de mouwen te steken als chirurg en coach van het me-

disch team dat werd aangetrokken om de medische noden in het gebied te lenigen. Wie het project wil steunen kan voor een fiscaal aftrekbare gift terecht op www.unichir.africa Warm aanbevolen!

Zijn omzwervingen in conflictgebieden zoals Rwanda, Irak, voormalig Joegoslavië en Oost-Congo en de confrontatie met het ergst denkbare oorlogsleed en de slechtste kanten van de mens brachten meermaals zijn geloof aan het wankelen, maar steeds weer kwam hij uit bij de boodschap die het christendom volgens hem uniek maakt: 'Hebt uw vijanden lief'. Zijn gedrevenheid ('toegegeven, er zit een rebel in mij') leverde hem uiteindelijk een persoonlijke audiëntie van maar liefst 20 minuten bij paus Franciscus op en diens zegen over hem en zijn werk. Geëmotioneerd deed hij het relaas. Het minutenlange applaus in de bomvolle abdijkerk sprak boekdelen.

Voor en na gaven onze huisorganist Paul Van Hooff en huisfluitiste Odette Meyers het beste van zichzelf met orgel- en blokfluitmuziek uit het 18^e-eeuwse Italië.

De drink achteraf in de pandtuint viel deels letterlijk in het water, maar gelukkig bood de pandgang een welkome beschutting voor wie maar niet uitgepraat geraakte over een inspirerende getuigenis.

Onze laatste spreker dit jaar komt getuigen op **donderdag 24 augustus 2023**. Afspraak om 19.30 u in de abdijkerk in Vlierbeek voor wie in alle rust en stilte wil genieten van de muziek. Om 20 uur vernemen we wat het voor **Koen Geens** betekent wanneer hij zegt 'ik ben christelijk gelovig'.

Tekst © Hans Smeyers
Foto's © Dirk Motmans
Uit K&L van Vlierbeek/Boven-Lo van 16/8/2023

Ter overweging

Geloven doe je niet enkel op zondag en is niet gereserveerd voor bijzondere aangelegenheden. Geloven moet ons hele doen en laten bepalen en ons hele denken inspireren.

Geloof is goed voor elk moment en voor elk aspect van het leven: hoe we naar de wereld kijken, hoe we onze medemens zien, hoe we in de wereld staan en hoe we aankijken tegen het leven.

Je zou dus kunnen zeggen dat christenen mensen zijn voor alle seizoenen.

Als de **lente** geloven ze in het leven.

Christenen genieten van het leven en dragen de boodschap uit dat het leven zin heeft.

Als de **zomer** gunnen ze iedereen het licht. Christenen zorgen niet alleen voor zichzelf maar zien om

naar hun naasten, hun broeders en zusters.

Christenen zijn gelukkig met het geluk van anderen.

Als de **herfst** brengen ze vruchten voort.

Christenen zetten zich in voor de samenleving en goede werken.

Christenen hopen dat door hun engagement en voorbeeld de wereld

beter wordt.

Als de **winter** maken ze het stil. Christenen steunen niet op hun eigen verdiensten en hun eigen kracht en inzet.

Ze vertrouwen op God en daarom maken ze het stil voor gebed en bezinning.

Mark Van de Voorde

Zonnepanelen

Het was een aantal jaren geleden een rage: zoveel mogelijk seizoensgebonden producten eten. Geen aardbeien in januari, maar boerenkool en schorseneren. Radijsjes en asperges in mei en boontjes pas in de zomer. Maar een lekker tomaatje ergens tussendoor, mag dat dan alleen in augustus?

We hanteerden de aanbevelingen met enige soepelheid, zodat ze het langste zouden meegaan. Het viel soms wat tegen dat er in bepaalde maanden niet veel meer variatie was dan verschillende kleuren kool die op een of andere manier allemaal hetzelfde smaakten.

Even later kwam daar nog de aanbeveling 'streekgebonden' bij. Hoe minder transport, hoe beter voor het milieu en dus moesten we onze magen vullen met wat de eigen bodem voortbracht. Met enige weemoed dacht ik terug aan de ontdekkingen die ik als studente deed in het land van paprika's en olijven. Moesten we dat alles opnieuw vaarwel zeggen en terugkeren naar de kookpotten van mijn moeder? Zij maakte bijna alle groente klaar in witte saus (warm) of in vinaigrette-saus (koud).

Gelukkig konden we ook daar wat relativering op toepassen. Onlangs landden er zonnepanelen op ons dak en nu moeten we onze energie 'zongebonden' verbruiken. Dat wil zeggen: meteen als de zon schijnt. Naast seizoensgebonden en streekgebonden is het een nieuwe uitdaging. We draaien de wasmachine en de vaatwasser voortaan vooral als er geen vuiltje aan de lucht is. We veranderen jarenlang ingeroeste gewoontes, uit de jaren van nachtstroomtarief.

Het is opeens overdag en wel als

de zon in volle hevigheid schijnt, dat we alle apparaten in actie moeten laten schieten. De oven, het strijkijzer, de zeldzame keer droogkast, het gebeurt nu allemaal in het volle daglicht. We zijn zonneklappers geworden zonder enige schroom. We hebben een app met leuke grafiekjes die bijhoudt wat we 'opwekken' en wat we verbruiken. Je hebt niet meer dan een lichte autismespectrumstoornis nodig om je er volledig in te verliezen. Hoe kunnen we die piek tussen vijf en zes nog naar beneden krijgen? Waarom 'winnen' we vandaag net iets minder dan gisteren? We kweken een paar andere gewoontes aan en dan zien we wel.

De zonnepanelen liggen ondertussen gezellig te bakken op ons dak. Het voelt alsof we een nieuw huisdier hebben en ik moet me inhouden om ze niet één voor één een naam te geven. Of op zijn minst een collectieve: de dakwerkers of de panneaux brulés. Maar ik houd me in want anders begin ik me natuurlijk weer zorgen te maken of ze geen hoogtevrees hebben en of ik ze niet met factor 50 moet insmeren.

De zonnepanelen leren me eens te meer iets over de aard van het menselijk beestje, dus over mezelf voorop. Het gevoel dat je goed bezig bent levert veel meer op dan de besparing op elektriciteit. Want flink zijn, dat willen we allemaal heel graag, een leven lang.

Kolet Janssen

gepubliceerd op 13 juni 2023

(<https://www.koletjanssen.be/blog/zonnepanelen>)

Indianensprookje

Een indianensprookje vertelt:

Op een dag kregen we een nieuwe lerares, een blanke Amerikaanse. Ze was zeer vriendelijk, maar ze had geen goede manieren. Ze schreef tien rekenopgaven op het bord. Daarna riep ze tien kinderen naar voren om elk een opgave uit te rekenen. 'Wie het eerst klaar is, draait zich om', zei ze. Maar wij wachtten op elkaar tot allen hun opgave hadden opgelost, en draaiden ons tegelijk om.

De lerares werd boos. 'Ik heb toch gezegd: wie klaar is, moet zich om draaien! Hebben jullie dat niet be-

gripen?'

Toen hebben wij gezegd dat het geen zij van ons verlangde niet goed was. Het is toch niet goed dat één uitblinkt en de anderen zich moeten schamen.

uit: Willi Hoffsümmer, Kurzgeschichten 5

WILLI HOFFSÜMMER
Kurzgeschichten 5
211 Kurzgeschichten für Gottesdienst,
Schule und Gruppe GRÜNEWALD